

ЧУДОМИР КАЙЗЕРЪТ

chitanka.info

Йорго го викат и е син на дяда Голя Паламидата, ама пустите му мустаци, нали ги виждаш — те го кръстиха Кайзерът.

През войната беше фелдфебел и пцуваше втория взвод на седма рота, ама след боя при Битоля почна да пцува цялата рота, защото го произведоха подпоручик. Голямо юначество показа той тогава и го изкореспондираха във вестника, ама се възгордя, като го произведоха, дигна глава като петел и насмалко щеше да си зареже булката, защото била проста и нямала ентелигентичност в обръщенията. Като го уволниха и си дойде в село, избрахме го за кмет, ама го бламираха на втория месец, защото не даваше думата на никой съветник и караше писарят да му лъска ботушите.

Все за военни приказва и нас цивилизацията не ни смята за одушевени предмети.

— Рогачи, кай, сукини синове, няма, кай, с кого човек да си размени по едно словесно!

Вий, дума, сте хора изпаднали в безсъзнание и се не водите по устава! Дисциплина, кай, няма в района!

Кара тъй година-две, скита без работа, па като видя, че ще изпадне в криза, купи си два катъра и почна да работи. Поселчи се съфакупно и бричовите му се съдраха, ама пак не се събира с кой да е, а само е даскалите, със секретар-бирника, попа и писаря. И се в диспутизъм влиза с тях по науката.

— Йонко, кай веднъж на писаря, ти, кай, ми рече, че трябва да се пише *хименно*, ама мене ми се чини, че по-право е *ихменно* да се каже! По му мяза някак.

Друг път в хаджи Дончовия дюкян думаше:

— Оня ден, кай, сукиният му син, Нено Горския, атакувал кай, в бобището Стана вдовицата, ама тя излязла, кай, младец и го разпръснала панически.

Или пък:

— Вчера, кай, катърът ми куцаше, та ходих спешен до нивата в Тунджа, ама едни тикви, баджанак — не ти е работа! Като се пръснали в разсипан строй из нея, сякаш турски глави по Айвазбаба!

И все такива ги дъни, дълбоки като попски джеб.

Като позастаря, левият му мустак клюмна надолу, та го лепеше със замък от общината в празничен ден, да не пада.

— Йонко, дума на писаря, сипи ми в това мастилено шишенце малко лепило, да лепна на малкия читанката, че я надробил като партенка, сукин син!

И Йонко му сипе, а той си лепи мустака.

Лятос си дойде в отпуска поповият син Динко, дето е чиновник в митницата. Доведе госпожата си, децата си и една балдъза, ама всекиму бог да дава такава радост вкъщи. То една божа дарба, брате, един младок, има-няма 80 килограма, ама само кръв и мляко! Ни отпред можеш махна да му намериш, ни отзад. Всичко му дал господ, дал и наддал отгоре, да му се радват населенията. А пък като върви с оная ми ти дигната глава, изпъчена, червена, сякаш германски войник на парад.

Минаваше един ден край дюкяна. Смушках го аз и му думам:

— Кайзере, да ти се паднат една рота ей такива войници, каква команда ще ги командваш?

Той се наведе, подпря чело на прозореца, гледа, гледа, па като преглътна като врабец папурено зърно, рече:

— Стойка, кай, отлична, походка също добра! Суиките й — каже — само много високо препасани и раницата й паднала ниско, ама... ама то може да се поправи! — И като преглътна пак тъй, че езикът му изчатка като малко пищовче, за пръв път го видях да се засмее.

Толкоз!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.